

Българска земя

Щомъ се люшнатъ и запъятъ
твойтъ пролътни нивя —
съ тебъ се радвамъ и живѣя,
скжпа българска земя!

Ти си наш'та люлка свята,
и подъ своя бистъръ сводъ —
пълна съ гордостъ е душата,
че съмъ синъ на тозъ народъ.

Златно слънце ли огръе
ниви съ бисерна роса,
чучулига ли запъе
въ пролътнитъ небеса,

въ топла вечеръ ли изъ мрака
свири нѣкжде кавалъ,
или пѣсень пѣй селяка,
пѣсень въ радостъ или жалъ —

тази пѣсень азъ жаднѣя,
съ тази пѣсень на уста,
съ тебъ се радвамъ и живѣя,
скжпа българска земя!